

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

► 29 Septiembre, 2015

> EL MUNDO DE CHINA

Música, canto, danza y artes marciales orientales llenas de simbolismo triunfan en el Petit Palau de la Música

Un arte irreplicable y de raíces milenarias

Melodías orientales al son de instrumentos tradicionales; la célebre ópera de Pekín y sus intérpretes capaces de modular su voz de mil formas distintas, danzas que rezuman sensualidad a merced de las volutas que las bailarinas trazan con las larguísimas mangas de sus

vestidos o con paraguas de papel... Una muestra de espectáculos folclóricos chinos llegó a Barcelona el pasado sábado 19, Día del Instituto Confucio de Barcelona, de la mano de la compañía SISU Arts Troupe de la Universidad de Estudios Internacionales de Shanghái. La ganadora del Premio a la Mejor Actuación del

Golden Hedgehog University Students Drama Festival está compuesta por un coro, un cuerpo de baile y de actores y una orquesta y realizó su exhibición ante el aforo del edificio Petit Palau del Palau de la Música Catalana.

La noche profunda, *Las hijas Dai* y *la lluvia* y *Levanta tu velo*, *Alamuhan* son las tres danzas que la compañía interpretó. Las dos últimas son propias de las etnias Dai y Uigur procedentes, respectivamente, de la provincia de Yunnan, al sur del país, y de Xinjiang, al noroeste. «En el sur las chicas son guapas y delgadas; en el norte son más fuertes, porque viven en las llanuras con los caballos. Eso se refleja en sus danzas», cuenta Zebing Lu, profesora del Instituto Confucio.

También hubo espacio para el canto, demostraciones de Kung-fu y espada y tres piezas de la singular ópera de Pekín: *La gran belleza*, *La concubina borracha* y *La cara pintada*. «Originalmente la ópera era un entretenimiento para el pueblo», explica Zebing, hasta que, en la dinastía Qing, los funcio-

naros de un emperador invitaron a un grupo de Anhui a cantar en Pekín y maravillaron a la corte. Estas obras reflejan valores tradicionales, como el respeto y la obediencia a los mayores.

Los instrumentos chinos son únicos y están dotados de un fuerte simbolismo. Zebing revela que el *guzheng*, «el piano chino», simboliza la armonía entre la montaña y el agua. El *pipa*, rey de los instrumentos de cuerda chinos, es comparado en un poema con perlas grandes y pequeñas que caen en un plato de jade. El *erhu*, por su parte, llamado «el violín chino», procede de Asia central y sus cuerdas se elaboraban en origen con crines de caballo.

Tres bailarinas ejecutan 'La noche profunda', una de las danzas del espectáculo.

XESCO ORTEGA

BARCELONEJANT

NATÀLIA
Farré

Del Pilar al dia de Tots Sants

MÓNICA TUDELA

Martí Gasull i Coral (1919-1994) feia fotografies. De vuit a deu del matí. I des del Pilar fins al dia de Tots Sants. Les millors hores i les millors dates per retratar Barcelona. Llums suaus i rasants, i ombres allargades. Unes llums i unes ombres que ja no existeixen –la contaminació, l'asfalt i les parets netes que té ara la ciutat les han canviat-. I unes llums i unes ombres que **Gasull** va captar com ningú a la dècada dels 50. Ho va fer per amor a l'art, perquè li agradava. I ho va fer fora de l'horari d'oficina, passejant amb la càmera a la mà pel barri de la Ribera, el seu barri, abans d'entrar a treballar. Avegades també arribava fins a Montjuïc, d'altres fins a Francesc Macià, i algunes altres fins al parc Güell o el Somorrostro.

El port, la gran atracció dels fotògrafs de l'època. Potser perquè l'entrada estava prohibida sense el permís pertinent. O potser per la seva plàstica. Parlem per exemple de la instantània dels tres soldats caminant pel moll carregant el farcell. La més espontània de les seves fotografies i una de les que més mirades atrau. Però també una de les que menys agradaven al seu autor. No en va, l'art de **Gasull** es trobava als antípodes del de **Xavier Miserachs**. Aquest caçava mentre que **Gasull** componia. Que és el mateix que dir que **Miserachs** no buscava, trobava i disparava; i que **Gasull** no premia el disparador fins que dibuixava la imatge a la retina. I la del port no és una instantània pensada; és una instantània trobada.

La passió per la imatge va acompanyar sempre **Gasull**, com a fotògraf i com a laboratorista, encara que la seva especialitat eren els números. Treballava de comptable al Col·legi de l'Art Major de la Seda, al fantàstic edifici barroc del carrer de Sant Pere Més Alt amb la façana esgrafiada amb atlants i cariàtides. I des del qual va captar més d'una imatge de Palau de la Música, com la que di buixa amb tots els grisos possibles la melancolia d'un plujós dia de tardor. Fotògraf de matinada, comptable al matí i laboratorista a la tarda ja que quan acabava de fer números, **Gasull** remenava papers, emulsions, fixadors i cubetes. Els seus positiuats eren els millors. I la seva clientela, la més reconeguda: allà hi duïen el seu material **Oubiña, Maspons i Masdeu**.

Martí Gasull i Avellán (1944), l'altra **Gasull**, va heretar la tècnica del seu pare i és un dels millors fotògrafs d'art que hi ha hagut en aquest país. En ell han confiat artistes com **Miró, Tàpies, Guinovart, Subirachs, Clavé, Brossa, Plensa i Ràfols-Casamada** per posar-ne alguns exemples. També és un dels grans defensors de l'art del seu progenitor: «Hi ha molts fotògrafs de postguerra, com el meu pare, que no és que hagin sigut obli-

►► Martí Gasull i Avellán explica l'obra del seu pare, Martí Gasull i Coral, dimarts passat a El Quadern Robat.

dats, és que han sigut ignorats», afirma. I de la seva tècnica: «Positivava de meravella. La prova són les fotos que vaig trobar amuntegades en un traster; malgrat les condicions extremes en què s'han passat anys, estan intactes».

El Quadern Robat

Anna Belsa és la tercera protagonista de la història. La galerista durant 27 anys va treballar a la Joan Prats i el 2014 va decidir reinventar-se. El resultat és El Quadern Robat, un petit i personal espai en un principal del carrer de Còrsega on només exposa allò que li agrada. «La relació amb un col·leccionista o comprador és d'extrema confiança. De manera que quan recomanes un artista hi has de creure. És l'única condició.

Martí Gasull va fotografiar com ningú les llums i les ombres de la Barcelona dels 50

L'art ja és prou intangible perquè hi hagi altres condicionants», explica.

La relació entre els tres personatges és evident. I la resumeix un enamorament artístic. **Belsa** va veure les fotografies de **Gasull i Coral** que **Gasull i Avellán** havia trobat al traster i ho va tenir clar: «Es mereixia un reconeixement i s'havia d'exposar». Dit i fet. A El Quadern Robat s'exposen, fins al 3 d'octubre, 26 còpies d'època realitzades pel mateix **Gasull**, sota el títol *Barcelona i la llum d'aquells anys*. «Són les que més li agradaven, les que va ampliar i va muntar», afirma el seu fill.

I ja posats, després de veure el treball de **Gasull**, demanin veure el d'**Oriol Jolanchi**, un jove fotògraf barceloní amb exposició a Can Framis i fons d'art a El Quadern Robat que és pura poesia. ■

Propostes

Dimarts **29.9.2015**

LLIBRES ► IL·LUSTRACIONS URBANES

L'il·lustrador Sagar aporta una nova mirada a la capital catalana amb dibuixos de còmic que es publiquen dins de la col·lecció 'Barcelona carnet de viatge'.

► De dalt a baix, el parc del Tibidabo, el mercat de Santa Caterina, el Palau de la Música i el barri 22@.

La Barcelona de Sagar

EL PERIÓDICO
BARCELONA

Sagar Forníes, un dels grans autors de l'anomenat còmic periodístic amb obres tan venerades com *Los vagabundos de la chatarra* (Norma), va recórrer Barcelona durant mesos per il·lustrar enclavaments turístics com la plaça de Sant Felip Neri, el parc Güell i la basílica del Pi, però també llocs més

amagats que formen part del seu passeig diari com el bar La Nena. L'editorial Zahorí de idees, amb el suport de l'Ajuntament de Barcelona, ha publicat una nova entrega de la seva col·lecció *Carnet de Viatge* amb aquests dibuixos.

De la mateixa col·lecció, Sagar és també autor de *Redescobrim l'Eixample*, on també retratava amb el seu quadern i llapis escenes quotidianes.

Pera ell, l'important és capturar el temps. «Per això em centro tant en la llum, ja que és l'aspecte més efímer dels espais que il·lustro», exposa l'autor, líder dels *urban sketchers* barcelonins. ▬

►► 'Barcelona carnet de viatge', de Sagar Forníes. Coeditat per Zahorí de idees i l'Ajuntament de Barcelona. www.zahorideidees.com

Barcelona

CINE

Video Projectió del primer vídeo musical d'Amics de la Gent Gran presentat pels protagonistes i els autors de la banda sonora, el grup **Desconeguts**. Cinemes Girona. Girona, 175. 17.00 hores. Gratuït. Reserves: 93.207.67.73 i info@amicsdelagentgran.org

Etnogràfic 5a Mostra de Cinema Etnogràfic amb les projeccions d'*Els camins del pessebre*, de **Martí Sala**, *Els Encants ¿Vells?*, de **Martí Herrera** i *D'algunes, falcons i cavallers: festa major de Barcelona*, de **Roger Canals**. Finca Sansalvador. Mare de Déu del Coll, 79. 19.30 h.

CIRC

'Nit del Circ' Trobada del circ català en què actuaran més de 20 artistes acompanyats de la música del grup **Hora de Joglar**. A la gala s'entregaran els premis *Zirkolika*. Auditori. Lepant, 150. 20.00 h. 12 i 15 euros.

CONFERÈNCIES

Emprenedors L'Ateneu de Fabricació Ciutat Meridiana organitza la xerrada *Emprenedoria i cooperativisme. Què he de fer per emprendre?* Rasos de Peguera, 232. 17.30 hores.

Còmic Jordi Coll pronunciarà una conferència-col·loqui sobre l'obra *L'hivern del dibuixant*, de **Paco Roca**. Biblioteca Vilapicina i la Torre Llobeta. Plaça de Carmen Laforet, 11. A les 19.00 hores. Entrada lliure.

Avortament Jornada *L'avortament i les adolescents i joves a Catalunya. Es garanteixen els seus drets?* La Fontana. Gran de Gràcia, 190. De 16.00 a 19.00 h. Gratuït. Reserves: administracio@centrejove.org i al telèfon 93.415.75.39.

Cançó Miquel Pujadó comenta i canta les cançons de **Georges Moustaki**. Llibreria Jaimes. València, 318. A les 19.00 hores. Gratuït.

CaixaForum Comença el cicle *Diàlegs per a la generació de la qualitat democràtica* amb *Qui som, quants i com serem els europeus del futur?*, amb **Joaquín Arango** i **Eugenio Ambrosi**. Ferrer i Guàrdia, 6. A les 19.00 hores. 4 euros.

Joan Brossa Taula rodona *Brossa hipnagògic*, amb **Arnau Puig**, **Jordi Marrugat** i **Manel Guerrero**, moderats per **Vicenç Altaïd**. La Casa de la Paraula. Rosselló, 154. A les 19.30 hores. Entrada lliure.

Alzheimer Ernest Giral parlarà d'Alzheimer. Llançaderas-ambulancia para curar el cerebro. CCCB. Montalegre, 5. 19.00 hores. Gratuït.

Ateneu Barcelonès Aquest espai organitza un debat sobre *La presidència letona de la Unió Europea*, amb **Gundega Pumpure** i **Stefan Rating**. Canuda, 6. A les 19.00 hores. Entrada lliure.

FIRES

Llibre 64a Fira del llibre d'Ocasí Antic i Modern al passeig de Gràcia, que aquest any homenatja l'escriptor **Josep Fontana**. De 10.00 a 21.00 h.

INFÀNCIA

Marionetes En el desè aniversari de *La Titellada* el **Centre de Titelles de Lleida** interpretarà el seu espectacle *Gülliver, al país del Lil·liput*. Plaça dels Titellaires. A les 18.00 hores.

MÚSICA

Acordió Concert *Música de cinema* amb l'**Orquestra de Cambra d'Acordions de Barcelona**. Col·legi de Metges. Passeig de la Bonanova, 47. 20.30 hores. Gratuït.

Fnac El músic sevillà **Capitán Cobarde** actuarà en directe a Fnac Arenas. Gran Via de les Corts Catalanes, 373. 19.00 h. Gratuït.

Tarragona

EXPOSICIONS

Arqueologia *Deltebre I. La història d'un naufragi... Un episodi del setge i de l'ocupació de Tarragona (1811-1813)* es pot visitar al MNAT fins al 4 d'octubre. Plaça del Rei, 5. De 9.30 a 20.30 hores. 4,50 euros.

Girona

CONFERÈNCIES

CaixaForum En el marc de l'exposició *Gabriel Casas. Fotografia, informació i modernitat. 1929-1939*, **Juan Naranjo** parlarà sobre *Gabriel Casas. La Nova Visió*. Ciutadans, 19. 19.00 h. Gratuït.

Lleida

FESTES

Tardor El dia de Sant Miquel, portes obertes als museus de la ciutat, desfilada de l'imaginari cultural (plaça Paeria. 11.30 h), havaneres amb **Arrels de la Terra Ferma** i **Arjau** (plaça de Sant Joan. 19.30 h) i focs artificials (marge esquerre del riu Segre. 22.00 hores).

► 29 Septiembre, 2015

Despertar de la pesadilla

Mercedes Fuertes

La celebración de las elecciones autonómicas en Cataluña nos ha mantenido durante semanas con una gran inquietud. Preocupaba advertir el incremento de la crispación, las declaraciones malintencionadas y equívocas que no explicaban los peligros de una quiebra constitucional, las consecuencias de dar un portazo al proyecto europeo, los riesgos de la inseguridad jurídica y financiera que devendrían si se persistía en la ceguera de retroceder a otros siglos con un nacionalismo excluyente. Los resultados nos permiten inspirar un poco de aire para seguir... seguir atentos porque la situación continúa siendo muy complicada.

Hemos superado algunos obstáculos. Porque los números, y no las declaraciones pueriles o sin sentido de quienes siempre se creen ganadores de todos los combates, nos conducen a varias consideraciones. La primera, que quienes convocaron las elecciones para conseguir un suficiente apoyo popular con el que pretender explicar su salida del marco constitucional y de la Unión Europea no han visto ratificadas sus expectativas. Los dos conglomerados de partidos políticos y movimientos que se presentaron llamando la atención sobre ese desvío hacia el precipicio no han cosechado ni dos millones de votos de los más de

5,3 millones de posibles votantes. En términos porcentuales, han alcanzado un 36,82%. Incluso si no se consideran a todas aquellas personas que no acudieron a votar, a quienes votaron en blanco o realizaron un voto nulo (y son votantes a los que hay que respetar!), el porcentaje es inferior al 50%. Es cierto que la peculiar forma de atribuir escaños otorga a esas dos candidaturas una mayoría en el Parlamento catalán. Veremos cómo actúan esos diputados electos que, no habiendo conseguido su objetivo, que era en lo único en lo que coincidían, deben tratar ahora de ponerse de acuerdo en otros aspectos.

Hay que tener en cuenta, además, que prácticamente todas estas formaciones han perdido votos y representatividad con relación a las Asambleas

anteriores. Convergencia ha reducido en mucho sus escaños y también los republicanos. Sólo en esta amalgama la CUP ha incrementado su número de diputados. Pero no parece fácil que unos y otros se pongan de acuerdo para ejercer de manera coordinada las funciones de Gobierno.

Responsabilidades

Igualmente, han mermado su representación otros partidos políticos como el popular o el socialista. ¿Será ello una muestra del alejamiento de los votantes cansados ya de tantos casos

de corrupción y de la falta de asunción de una mínima responsabilidad política? Me gustaría pensarlo. Presentir que la pérdida de adhesión a los partidos políticos involucrados en graves casos de corrupción (además de los que tienen incidencia en otras regiones, como la Gürtel o los ERE en Andalucía): el caso Palau, el Pallerols, las comisiones en las adjudicaciones de los contratos, las donaciones irregulares a sus fundaciones y otros bochornosos sucesos que generan un largo etcétera, han originado ese cambio de opción política. Sería una buena señal que los electores comprendieran que su derecho de voto tiene importancia y que conlleva aparejadas algunas obligaciones. Entre ellas, la de exigir responsabilidad a los dirigentes políticos por su gestión.

Y es que ha sido el partido que se ha presentado explicando que quiere regenerar la vida política, Ciudadanos, el que más ha crecido en representación. Un incremento que le permite intentar -a pesar de contar con sólo 25 diputados- plantear la formación de un Gobierno de transición para atender a tantas necesidades acuciantes de la sociedad que vive en Cataluña. Urge esforzarse, pues no faltan asuntos que reclaman mejoras: la atención sanitaria y hospitalaria, el cuidado de las personas dependientes, el impulso a la educación, el adecuado control del gasto público y la reducción de la deuda pública, la culminación de infraestructuras públicas... Y, sobre todo, restañar tantas heridas y destrozos que algunos delirios han generado.

En otros países europeos no extraña que tras las elecciones las fuerzas políticas se sienten a precisar compromisos concretos de mejora de los servicios públicos. Es una ilusión soñar con esos comportamientos que responden a una madurez democrática. No obstante, ahora los nuevos representantes públicos del Parlamento catalán tienen una ocasión para retomar con sensatez el discurso político. Podrían aprovechar la oportunidad para aunar esfuerzos y trabajar despiertos en los muchos desafíos europeos de este siglo XXI. La situación es compleja. Al menos nos hemos despertado por un momento de la pesadilla del conflicto.

Catedrática de Derecho administrativo

Se presenta ahora la oportunidad para retomar con sensatez el discurso político

Los líderes de Junts pel Sí, en su comparecencia de ayer, con Artur Mas, Raül Romeva y Oriol Junqueras en el centro.

▶ 26 Setembre, 2015

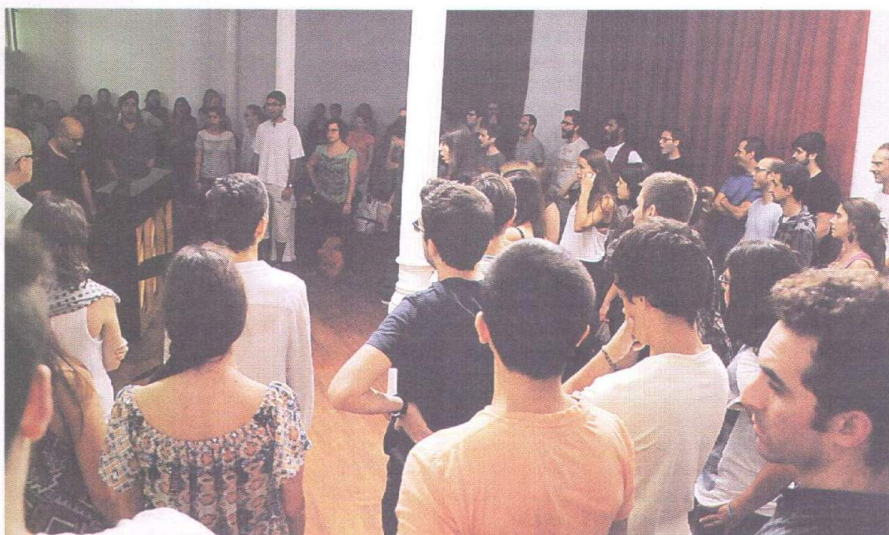
L'inici de temporada de la Simfònica omplirà aquest vespre el Palau

Cinc corals amb 120 cantaires han assajat a Sabadell el 'Carmina Burana' d'Orff

En ple pont de la Mercè, la Simfònica omplirà el Palau de la Música Catalana aquest vespre (19 h), en l'inici de la temporada a Barcelona. Gairebé s'han exhaurit les localitats. Però amb el *Carmina Burana* d'Orff al programa, amb cinc corals rera l'orquestra sabadellenca, el major repte es produirà dalt de l'escenari.

JOSEP ACHE

Es tracta d'un dels sis concerts que la Simfònica no fa a Sabadell però sí al Palau, on n'ha programat tretze aquesta temporada. Però la producció de la seu de l'orquestra, al carrer de Narcís Giralt, on ahir divendres i abans d'ahir dijous, en els assajos d'aquest *Carmina Burana* es van concentrar més de cent

ESTEVE BARNOLA

Els cantaires han vingut d'Igualada i Granollers per assajar amb la Simfònica, dijous i divendres

vint cantaires procedents de cinc corals de fora de la ciutat.

Com l'OBC, la Simfònica sol frequentar la sabadellenca Lieder Càmera, sobretot en programes compromesos. Aquest cop ha convocat el Cor de Cambra i el prestigiosíssim infantil dels Amics de la Unió de Granollers, junt amb el de

Cambra i d'homes d'Igualada. Comptant amb la setantena llarga de músics, en la formació reforçada de l'orquestra, el titular de la Simfònica, Ruben Gimeno, tindrà dos-cents intèrprets davant. Molta força.

«Per mi és molt excitant, per l'obra en sí pel repte de dirigir els instrumentistes i aquest

conjunt de veus», reconeixia ahir a DS Ruben Gimeno. També l'emociona la perspectiva de tenir a l'esquena tot l'aforament ple del Palau. Almenys es tornarà a repetir en el concert de cloenda, a finals de maig amb la Novena de Beethoven amb corals encara per determinar, cosa

que permet si més no d'imaginar la participació d'alguna de sabadellenca.

A programa per setmana

Ruben Gimeno, que des de fa sis anys ha encapçalat l'època de major projecció en els més de vint-i-cinc anys de la Simfònica, mira amb goig i esperança el programa de la nova temporada. Hi van simfonies del gran repertori, però sobretot al Palau més que picades d'ullet a les músiques populars. La Simfònica acollirà el clarinetista Paquito D'Rivera, dins l'acabat d'engegar Festival de Jazz de Barcelona, i acompanyarà Pasió Vega en un recital de tangos argentins.

I a més del programa dedicat a bandes sonores del cinema, un altre reunirà els *Romeu i Julieta* de Txaikovski, Prokófiev i Nino Rota, aquest pel film de Zefirello. «Prokófiev també va fer música per pel·lícules, i Txaikovski hauria estat magnífic, d'haver conviscut amb el cinema», apunta el director. Tot plegat en el benentès «que cada setmana és un programa diferent. L'orquestra no para», que diu amb orgull ■

► 18 Septiembre, 2015

CAL BOLET I L'AUDITORI FARAN UNA VINTENA D'ESPECTACLES

Alguns dels protagonistes de la temporada, dimarts a Cal Bolet. A.J. VILAFRANCA

Els equipaments de Vilafranca presenten el programa fins gener

REDACCIÓ

VILAFRANCA DEL PENEDES

L'Orfeo Català o *L'alè de la vida* són dues de les propostes destacades de la programació del Teatre Cal Bolet i l'Auditori de Vilafranca que es va presentar en públic dimarts passat al teatre vilafranquí.

Entre octubre de 2015 i gener de 2016, els dos equipaments programen 20 espectacles de teatre, música i dansa, a més de sis espec-

tacles per a tot públic, en col·laboració amb la Xarxa d'Espectacle Infantil.

En música, l'Orfeo Català farà un repertori de temes catalans i alemanys; hi haurà un concert d'homenatge a Ovidi Montllor (22/12/2015), l'Orquestra de Cambra del Penedès tocarà la 8a de Beethoven (4/10/2015) i *El amor Brujo* (22/11/2015); hi haurà concerts en petit format de David Carabén (23/10/2015) i de Ferran Palau (27/11/2015) i també de Lax'n'Busto (18/10/2015).

Passaran pel teatre de Cal Bolet les companyies Flyhard, Sixto Paz Produccions, Titzina Teatre i Pel·mànc Teatre, i els vilafranquins

El TAG arranca el 4 d'octubre

El Teatre Àngel Guimerà, al Vendrell, arranca temporada el 4 d'octubre amb *'Suite de l'aigua'*, espectacle multimèdia de la vendrellenca Carlota Baldrís. A més, ha programat *'Bítels per a nadons'*; el concert dels gallecs Luar na Lubre; *'Fer riure és un art'*, de Joan Pera, i *'Pels Pèls'*, com a cap de cartell, el dia 11 de desembre.

Toni Regueiro i Montse Rios. Destaca, però la presència de Mercè Arànega i Anna Güell a *L'alè de la vida*. La dansa tanca la cartellera amb la companyia Lali Ayguadé i el seu *Incògnito + Saba*.

Aquesta temporada, van anunciar els responsables de la Regidoria de Cultura vilafranquina, que s'està a punt d'arribar a les 3.000 persones amb carnet d'Amic de Cal Bolet i de l'Auditori, cosa que dóna dret a adquirir, a partir del 1 d'octubre, importants descomptes en els diferents formats d'abonaments: per a tota la temporada, per 6 espectacles de divendres o dijous o pels de diumenge.

REVISTA MUSICAL CATALANA

Crítica

Intimitat i recolliment

Redacció on 28 setembre, 2015 / Comments closed

The Tallis Scholars (foto d'arxiu)

CICLE CORAL ORFEÓ CATALÀ. The Tallis Scholars. Dir.: Peter Phillips. Obres de Palestrina i Tomás Luis de Victoria. **BASÍLICA DE SANTA MARIA DEL PI. 20 DE SETEMBRE DE 2015.**

Per Mercedes Conde Pons

Difícilment podia el Cicle Coral Orfeó Català iniciar-se d'una forma més solemne de com ho va fer, en plenes festes de la Mercè, a la basílica de Santa Maria del Pi, amb una de les formacions corals més prestigioses dels nostres temps, The Tallis Scholars; formació amb més de quaranta anys a l'esquena especialitzada en polifonia del Renaixement.

El conjunt vocal The Tallis Scholars va ser creat el 1973 pel seu mateix director actual, Peter Phillips, i ha passejat arreu del món el seu segell propi: el mestratge en l'art de la polifonia. En la visita a Barcelona va oferir la seva lectura de dues de les obres més importants del repertori renaixentista: la *Missa Papae Marcelli* de Giovanni Pierluigi da Palestrina i l'*Officium Defunctorum* de Tomás Luis de Victoria.

Amb una formació reduïda, vuit membres en la primera obra, deu en la segona, The Tallis Scholars va fer gala del seu so pulcre, molt britànic, de veus acerades, gairebé diamantines, ideals per construir les catedrals sonores que proposa la polifonia dels grans mestres.

Les obres escollides són un exemple del canviant moment musical que es vivia a l'Europa del segle XVI, coincidint amb el Concili de Trento. La *Missa* de Palestrina, dedicada al papa Marcel II, que tingué un brevíssim pontificat de només tres setmanes, mostra un ús prudent de la polifonia, amb una voluntat evident de l'autor de demostrar que la claredat en l'exposició del text no està renyida amb la bellesa i el virtuosisme harmònic. Així doncs, Palestrina aconsegueix situar-se en línia amb els corrents contrareformistes amb una missa a sis veus –i en una distribució vocal curiosa, tenors i baixos doblats– en què el text és la màxima premissa, fet pel qual l'ús d'harmonies clares i diàfanes en forma de blocs sonors a mode de pregunta-resposta és un dels llocs comuns de la peça.

En aquesta línia, però des de Madrid, Tomás Luis de Victoria, que molt probablement conegué Palestrina en el seu període romà, escrivia aquest *Officium Defunctorum* en honor de l'emperadriu Maria –germana de Felip II i vídua de Maximilià II– només dos anys abans del seu traspàs. Obra magna del compositor espanyol, Victoria es condensa en una estructura conservadora: el cant pla està gairebé sempre en el Cantus II, una intensa i íntima oració pels difunts, en què l'evolució musical de la lletania "*Requiem aeternam dona eis Domine*" al llarg de l'obra va donant pas a una actitud de recolliment i introspecció cada cop més intensa.

The Tallis Scholars atorgaren a cadascuna de les peces la solemnitat i el rigor musical que requereixen, amb unes versions musicals íntimes i d'efectius vocals reduïts que, tanmateix, ompliren progressivament la nau de l'església de Santa Maria del Pi. Peter Phillips demostrà la seva sapiència amb unes lectures tan clares com precises, en què es pogué destriar l'estructura interna de les peces i alhora gaudir de la seva progressiva construcció harmònica i entrar en l'esperit de recolliment i pregària a què conviden.

Una nau plena a vessar i amb un silenci sepulcral afavorí una audició activa i sobretot viscuda, que culminà amb unes ovacions gairebé reverencials, efecte de la impressió que les obres i les interpretacions deixaren en els oients. The Tallis Scholars culminà el concert interpretant un breu motet sacre titulat *O nata lux* amb què va fer honor al compositor del qual llueix el nom amb orgull i mèrits propis.